

stilling af det menneskeligt smukke i Tilfredsheden med smaa Kaar og det politisk betænkelige derved. Den højtærede Statsminister har jo haft højst afvekslende politiske Formuesomstændigheder. Han var i 1894 en meget holden og mægtig Mand, havde en betydelig Bedrift og havde Flertal i det danske Folketing sammen med de Konservative — akkurat som nu. Men det varede ikke mere end eet Aar, før denne Formue i rivende Fart blev sat overstyr, og da man var kommet et Stykke ind i det nye Aarhundrede, sad den højtærede Statsminister med en lille Gruppe paa 7 à 8 Medlemmer. Jeg kan godt erindre saa langt tilbage, at jeg husker, at den højtærede Statsminister ikke var tilfreds med sine smaa Kaar, og naar han nu siger, at det er menneskeligt smukt at være det, saa viste han sig altsaa ikke selv i Besiddelse af denne menneskelige smukke Egenskab; han viste meget tydeligt, i hvor høj Grad han var utilfreds. Det er maaske derfor, han har fremsat den Bemærkning, at Tilfredshed med smaa Kaar er menneskeligt smuk. Men hvis den er politisk betænkelig, maa dermed menes, at det er politisk betænkeligt, at et Parti, naar det har lidt et Tab, fastholder sin Kurs trods denne Modgang. Hvis man kan mindes den Tid, vil man erindre, hvor vanskeligt den højtærede Statsminister havde ved at bestemme sig for, hvilken Kurs han skulde tage. Der var Tider, hvor han virkelig friede til de Radikale paa en langt tydeligere Maade end det ærede Medlem Hr. Brorsen, gjorde i sine Udtalelser, f. Eks. da han i 1905 fremsatte denne bemærkelsesværdige Bemærkning, som den Gang var vendt mod hans nuværende Kollega, den højtærede Kirkeminister, at det Venstreparti, der gør sig afhængigt af Højre, vil komme til bittert at fortryde det. Det var den Gang, han i Spørgsmaalet om Militærbevillingerne yendte sig mod det daværende Venstre-reformpartis nye Tendens og fastholdt Venstres gamle Standpunkt om, at Militærbevillingerne meget vel kunde nedsættes. Han havde vanskeligt ved at finde sin Kurs, men endelig fandt han den i 1908, fordi han da saa en Mulighed for at faa sine smaa Kaar ombyttet med et Ophold paa et bedre Sted, et meget rigt og fornemt Sted. Det samlede Venstreparti var den Gang rigt og mægtigt. Vi ved, hvor dette Venstreparti befandt sig ganske kort Tid efter, ved, hvorledes dets Skæbne har været, ved, hvorledes det er blevet oprevet og har samlet sig igen, hvorledes det snart

er gaaet i Stykker og har haft meget fortvivlede Kaar og saa har faaet gode Kaar igen. Nu har den højtærede Statsminister atter Kaarene fra 1894; nu har han et Flertal af Venstre og Konservative, som altsaa tillader ham at se medlidende ned paa de Kaar, hvorunder det radikale Parti nu lever.

Da jeg ikke behøver at føje noget til Karakteristikken af den Maade, hvorpaa vi menneskelig tager disse Kaar, skal jeg kun tilføje, at jeg mener, vi politisk tager dem paa den eneste Maade, vi kan tage dem paa, nemlig ved at hævde de Principper, som vi har kæmpet for, og som vi har sejret paa, og som vi altsaa ogsaa en Gang har lidt et Nederlag paa. Det er nu Verdens Gang og Livets Tilskikkelse. Men den højtærede Statsminister kan være vis paa, at lige saa sikkert som det er, at vi har lidt et Nederlag, lige saa sikkert vil vi ogsaa komme til at sejre paa ny, og da foretrækker jeg at have fulgt en lige Kurs fremfor at have efterlignet den højtærede Statsminister i hans Siksakkurs fra 1894 og frem gennem Tiderne.

Naar vi saaledes følger vor Kurs ligefrem, kan jeg berolige den højtærede Statsminister og hans Kolleger og hans Parti med, at vi ingen som helst Ønsker har om at benytte de Vanskeligheder, som ogsaa politisk kan melde sig for dette Ministerium, til at lægge dets Arbejde Hindringer i Vejen. Jeg siger dette, fordi den højtærede Indenrigsminister brugte den Vending, at han mente, det radikale Venstre nu kunde komme til at virke som en Brems paa Socialdemokratiet i Retning af Opposition mod Ministeriet. Da disse Ord blev fremført her, var det vist ikke ganske klart, om den højtærede Indenrigsminister sagde Brems eller Bremse, men jeg har set efter, hvad der staar i Tidenden, og det viser sig, at Meningen er den, at det radikale Venstre skulde have til Hensigt at stikke i Socialdemokratiet for at faa det til at øve en kraftig Opposition mod den nuværende Regering. Jeg kan sige til den højtærede Statsminister og hans højtærede Kollega, at hvis der i Socialdemokratiet skulde være en Tendens til at øve en Opposition, hvis Formaal var at styrte denne Regering, saa vilde vi lægge en Bremse paa disse Bestræbelser, hvis vi overhovedet var i Stand til at øve nogen Indflydelse paa Socialdemokratiet. Vi har intet som helst Ønske om at fritage denne Regering for det Ansvar for Ledelsen af Landets Anliggender, som den paa en ganske særlig Maade selv har